മലയാള ലിപികളും ഭാഷാ പഠിതാക്കളും

ഡോ. ഡാർവിൻ. എൽ.
ഭാഷാശാസ്ത്രവിഭാഗം, കേരള സർവ്വകലാശാല

മനുഷ്യ സംസ്കാരത്തിന്റെ നിദാനം ഭാഷയാണ്, അത് മനുഷ്യന്റെ വിശിഷ്ട സിദ്ധികളിൽ ഒന്നുമാണ്. മനുഷ്യർക്ക് സാംസ്കാരിക ജീവിതം സാദ്ധ്യമായത് ഭാഷാ പ്രയോഗസിദ്ധിയുടെ ഫലമാണെന്ന് പറയാം. ഏതാണ്ട് 40000 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് തന്നെ മനുഷ്യൻ ഭാഷ ഉപയോഗിക്കാനുള്ള കഴിവ് നേടിയിരുന്നു. പരസ്പരം ബന്ധപ്പെടുന്നതിന് വ്യത്യസ്ത അർത്ഥങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്തരീതിയിൽ ഭാഷ പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നതാണ് പ്രധാന നേട്ടം.

മനുഷ്യൻ കൈവരിച്ച നേട്ടങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്നാണ് ആലേഖ കല അഥവാ എഴുത്ത് വിദ്യ. എഴുത്തുവിദ്യ എന്നത് ഒരു ഭാഷയുടെ വളർച്ചയ്ക്കും വികസനത്തിനും വളരെയേറെ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന ഒന്നാണ്. എന്നാൽ, എഴുത്തുവിദ്യയില്ലാത്ത ഭാഷകളുടെ നാശത്തിനും ഇത് കാരണമാകുന്നുണ്ട്. അതായത്, എഴുത്തുവിദ്യയില്ലാത്ത ഭാഷകളിലേക്ക് എഴുത്തുവിദ്യയുള്ള ഭാഷ കടന്നുകയറുകയും അതിന്റെ അധീശത്തിൽ എഴുത്തുവിദ്യയില്ലാത്ത ഭാഷ സാവധാനം മുങ്ങി നശിച്ചുപോകാനും സാധ്യതയുണ്ട്.

മലയാളഭാഷയിൽ ഇന്ന് നിലനിൽക്കുന്ന ലിപി സമ്പ്രദായം ഭാഷാപഠിതാക്കൾക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന ആശയ ഭിന്നതകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക എന്നതാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിന്റെ മുഖ്യ ലക്ഷ്യം. അതോടൊപ്പം തന്നെ സാങ്കേതികമായി ഉണ്ടാകുന്ന ലിപി പ്രശ്നങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

മലയാളത്തിലെ അക്ഷരമാലയിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ:

മലയാളത്തിലെ അക്ഷരമാലയിൽ, പ്രത്യേകിച്ചും സ്വരാക്ഷരങ്ങളുടെ പ്രയോഗത്തിൽ ഭാഷാ പഠിതാക്കൾ നേരിടുന്ന ചില സാങ്കേതിക പ്രശ്നങ്ങൾ.

അ ആ ഇ ഈ ഉ ഊ ഋ

എ ഏ ഐ ഒ ഓ ഔ

ഇവിടെ ഇ, ഉ എന്നിവയുടെ ദീർഘമായി ഈ, ഊ എന്നിങ്ങനെയും

എയുടെ ദീർഘമായി ഐ എന്ന് ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നില്ല, പകരം ഏ എന്നാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ഒ യുടെ ദീർഘം ഓ ആകുമ്പോൾ അ യുടെ ദീർഘം അാ എന്നല്ല എഴുതി കാണുന്നത് ആ എന്നാണ്.

ഔ എഴുതുമ്പോൾ ഈ ഊ എന്നിവയുടെ ദീർഘചിഹ്നം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഇത് ദീർഘവുമല്ല. ഇതൊരു സംയുക്താക്ഷരം അഥവാ ദിത്വസ്വരമാണ്.

ഐ എഴുതുന്നത് ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ കൈ എഴുതുമ്പോൾ എന്തിനാണ് ഈ ചിഹ്നം ഉപയോഗിക്കുന്നത്?

മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വരാക്ഷര ലേഖന പ്രശ്നങ്ങൾ ഇന്നും രണ്ടാം ഭാഷാപഠിതാക്കളും ഭാഷാധ്യാപകരും നേരിടുന്ന ഒന്നാണ് . കുട്ടികളുടെ ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ ഉത്തരം നൽകണമെന്ന ആശങ്കയിലാണ് പല അധ്യാപകരും.

9 മുതൽ 12 – ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ മലയാളത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന സ്വനിമങ്ങൾ

സ്വരങ്ങൾ– അ ഇ ഈ ഉ ഊ എ ഏ ഐ ഒ ഓ

വ്യഞ്ജനങ്ങൾ – ക ച ട ത പ ന ഞ ണ ന ങ മ ള ല ര യ ഴ വ റ

പ്രാചീന മലയാളത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന സ്വനിമങ്ങൾ

സ്വരങ്ങൾ – അ ആ ഇ ഈ ഉ ഊ എ ഏ ഐ ഒ ഓ ഔ

വ്യഞ്ജനങ്ങൾ– ക ച ട ത പ ബ ന ണ ഞ ങ മ റ ള ല ര യ ഴ വ

മധ്യകാല മലയാളത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന സ്വനിമങ്ങൾ

സ്വരങ്ങൾ – അ ആ ഇ ഈ ഉ ഊ ഋ എ ഏ ഐ ഓ ഓ ഔ

വ്യഞ്ജനങ്ങൾ – ക ഖ ഗ ഘ ങ

ച ഛ ജ ഝ ഞ

ട ഠ ഡ ഢ ണ

ത ഥ ദ ധ ന ന

പ ഫ ബ ഭ മ

യ ര ല വ ശ ഷ ശ ഹ ള ഴ റ

കേരളപാണിനിയുടെ വ്യാകരണ വിധി പ്രകാരമുള്ള മലയാളത്തിലെ സ്വനിമങ്ങൾ

സമാനാക്ഷരം:സ്വരം　　സന്ധ്യാക്ഷരം

അ ഇ ഉ ഋ ഌ　　എ ഒ

ദീർഘം　ആ ഈ ഊ ൠ ൡ　　ഏ ഓ ഐ ഔ

വ്യഞ്ജനം ഖരം അതിഖരം മൃദു ഘോഷം അനുനാസികം

ക	ഖ	ഗ	ഘ	ങ
ച	ഛ	ജ	ത്ധ	ഞ
ട	ഠ	ഡ	ഢ	ണ
ത	ഥ	ദ	ധ	ന
പ	ഫ	ബ	ഭ	മ

യരലവശഷസനളഴറ

കേരളപാണിനി'റ്റ'ക്ക് വേറൊരു ചിഹ്നമാണ് നൽകിയിരുന്നത് പിൽക്കാലത്ത് ഇല്ലാതായി കരുതാം.

സമകാലിക മലയാളത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന സ്വനിമങ്ങൾ

സമാനക്ഷരം　　സന്ധ്യാക്ഷരം

അഇഉഋഌ　　എഓ

ദീർഘം　　ആഈഊൠൡ　　ഏ ഓ ഐ ഔ

വ്യഞ്ജനം　ഖരം അതിഖരം മൃദു ഘോഷം അനുനാസികം

ക	ഖ	ഗ	ഘ	ങ
ച	ഛ	ജ	ത്ധ	ഞ
ട	ഠ	ഡ	ഢ	ണ
ത	ഥ	ദ	ധ	ന
പ	ഫ	ബ	ഭ	മ

യരലവശഷസങളഴറ– സമകാലിക മലയാളിത്തിൽ ഒരു കൂട്ടക്ഷരമായും വിസർഗ്ഗം ഃ ഒരു ചിഹ്നമായിട്ടുമാണ് കാണപ്പെടുന്നത്.

സമകാലിക മലയാളത്തിന്റെ ലേഖന വ്യവസ്ഥയിൽ നിലവിലുള്ള ചിഹ്നങ്ങൾ

സമാനക്ഷരം　സ്വരം　　സന്ധ്യാക്ഷരം

അ ഇ ഉഋഌ　　എ ഒ

ദീർഘം ആഈഊൠൡ　　ഏ ഓ ഐ ഔ

വ്യഞ്ജനം ഖരം അതിഖരം മൃദു ഘോഷം അനുനാസികം

ക	ഖ	ഗ	ഘ	ങ
ച	ഛ	ജ	ത്ധ	ഞ
ട	ഠ	ഡ	ഢ	ണ
ത	ഥ	ദ	ധ	ന
പ	ഫ	ബ	ഭ	മ

യരലവശഷസങളഴറ (അനുസാരം ം വിസർഗം ഃ ചന്ദ്രക്കല ്, (ചില്ലുകൾ) ൽ, ൾ, ർ,ൺ, ൻ

സ്വരങ്ങളുടെ ഉപചിഹ്നങ്ങൾ

ാ ി ീ ു ൂ ൃ െ േ ൈ ൊ ോ ൗ

കൂട്ടക്ഷരങ്ങൾ

ക്ക ച്ച ട്ട ത്ത പ്പ

ഗ്ഗ ജ്ജ ഡ്ഡ ദ്ദ ബ്ബ

ങ്ങ ഞ്ഞ ണ്ണ ന്ന മ്മ

യ്യ ല്ല വ്വ ശ്ശ സ്സ

ള്ള ക്ത ക്ഷ ച്ഛ ത്ഥ

ത്ന ത്മ ഗ്ദ ഗ്ന ജ്ഞ

ഡ്ഢ ദ്ധ ങ്ക ഞ്ച ഞ്ഛ

ണ്ജ ണ്ട ണ്ഠ ണ്ഡ ന്ത

ന്ഥ ന്ദ ന്ധ ന്റ മ്പ

ശ്ച സ്ത സ്ഥ സ്ന സ്റ്റ

ഹ്ന പ്മ റ്റ

മലയാള സ്വനിമ വ്യവസ്ഥയും സാങ്കേതിക വിദ്യയും

ഡിജിറ്റൽ സംവിധാനത്തിലൂടെയാണ് ഇന്ന് ലോകം മുന്നേറുന്നത്. എല്ലാം ഇലക്ട്രോണിക്ക് മീഡിയയിലൂടെ മുന്നിലെത്തുന്ന ഒരവസ്ഥ .ഇന്ന് പല സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും ടെണ്ടർ നടപടികൾ പരിശോധിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും, അവയെല്ലാം ഇ.ടെണ്ടടറുകളാണ് കൂടാതെ ഭരണഭാഷ മലയാളം ആകണമെന്ന് വാശിപിടിക്കുന്ന സമയവും കൂടിയാണ്. എന്നാൽ ഇവയ്ക്കൊക്കെ തടസവും മലയാളം തന്നെയാണ്. അതായത് മലയാളത്തിൽ ഇന്ന് കാണപ്പെടുന്ന വ്യാകരണ അഥവാ ലിപി പ്രശ്നങ്ങൾ തന്നെയാണ് . മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയവ കൂടാതെ മറ്റ് ചില പ്രശ്നങ്ങൾ കൂടി മലയാളഭാഷയെ സാങ്കേതിക വിദ്യയായി നിന്നും അകറ്റി നിറുത്തുന്നതിന് കാരണമാകുന്നു .അതായത്,

1. ചില്ലക്ഷരങ്ങൾ ടൈപ്പുചെയ്യാൻ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ അത് ഒരു സിസ്റ്റത്തിൽ നിന്നും മറ്റൊരു സിസ്റ്റത്തിലേക്ക് സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ ഒന്നുകിൽ അത് പാടെ തുറക്കാൻ കഴിയാതെ വരുക അല്ലെങ്കിൽ ചില അക്ഷര പിഴവുകളോടെ തുറക്കാൻ സാധിക്കുക, പ്രത്യേകിച്ചും ചില അക്ഷരങ്ങൾ ൽ, ർ,ൺ,ൻ,ൾ എന്നീ നിലയിൽ ചില്ലക്ഷരങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് കാണാം.

2. യൂണിക് കോഡുമായി ഇന്നും പൊരുത്തപ്പെടാൻ കഴിയാതെ നിൽക്കുന്ന അവസ്ഥ അതായത് ലോകത്തിന്റെ ഏതു കോണിൽ നിന്നും യൂണിക് കോഡ് ടൈപ്പ് ചെയ്ത് ആർക്ക് അയച്ചാലും വായിക്കാൻ കഴിയുന്ന അവസ്ഥ സംജാതമായപ്പോൾ ഇത് മലയാളത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പ്രയാസകരമായി നിൽക്കുന്നു.

3. ചില കൂട്ടക്ഷരങ്ങൾ അതും ചില വേണ്ടാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രശ്നമായി തീരുന്നു.

ഉദാ: സദ്വർത്തമാനം, സദ്വചനം തുടങ്ങിയവ സദ് വർത്തമാനം, സദ് വചനം എന്നിവ ഒരുമിച്ച് ടൈപ്പ ചെയ്യാൻ കഴിയാതെ വരുന്ന അവസ്ഥയും യൂണിക് കോഡ് നിലനിൽക്കുന്നു. ഇതിനു പ്രധാന കാരണം ഇത്തരത്തിലുള്ള പദങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണ

ഉള്ളവരായിരിക്കില്ല യൂണിക് കോടിന്റെ മലയാളം ടൈപ്പ് സെറ്റ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

4. ഇന്ന് മലയാളത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ൌ ചിഹ്നം ഇങ്ങനെയല്ല . പക്ഷെ, കമ്പ്യൂട്ടറിൽ ഇങ്ങനെയേ ടൈപ്പ് ചെയ്യാൻ കഴിയൂ. ഇത് ചില പ്രായോഗിക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഭാഷാ പഠിതാക്കളിൽ സൃഷ്ടിച്ചേക്കാം.

ഉപസംഹാരം

മലയാള ഭാഷാ വ്യാകരണത്തിൽ ഇന്ന് നിലനിൽക്കുന്നതും ഭാഷാ പഠിതാക്കളിൽ നേരിടുന്നതുമായ ചില പ്രശ്നങ്ങളാണ് ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നത്, കൂടാതെ സാങ്കേതിക വിദ്യയിൽ മലയാള ഭാഷ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളും ഇവയൊക്കെ പരിഹരിക്കപ്പെടാവുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ മാത്രമാണ് എന്നാൽ ഇവയ്ക്ക് ഇനി പരമ്പരാഗത ശൈലിയിലല്ല പരിഹാരം കാണേണ്ടത് .യുഗം മാറിയതിനനുസരിച്ച് സാങ്കേതിക വിദ്യയിൽ യഥേഷ്ടം ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്ന വിധത്തിലായിരിക്കണം മലയാള വ്യാകരണത്തിന്റെ പുനർ നിർമ്മാണം. അല്ലാത്ത പക്ഷം മലയാള ഭാഷയുടെ വളർച്ച മുരടിക്കുകയും അത് വെറുമൊരു പ്രാദേശിക ഭാഷ മാത്രമായി ചുരുങ്ങുന്നതിനും ഇത് വഴിതെളിയിക്കും. പ്രഭാതത്തിൽ വീട്ടുമുറ്റത്ത് നിന്നും ലഭിക്കുന്ന പത്രം വായിക്കുന്ന കേരളീയരാണ് അധികവും. എന്നാൽ ആ കാലം കഴിയാറായി എന്നതാണ് വാസ്തവം. യുവതലമുറ വാർത്തകൾ അറിയാൻ കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ മുമ്പിലാണ് ചെല്ലുന്നത്. അങ്ങനെയാവുമ്പോൾ ഭാഷ കമ്പ്യൂട്ടറിന് അനുയോജ്യമായത് തന്നെയായിരിക്കണം ആയതിനാൽ തന്നെ മലയാള ഭാഷയ്ക്ക് ഒരു വ്യാകരണ ലിപി പുനർ നിർമ്മാണം അനിവാര്യമാണ്. എന്നാൽ അത് സാങ്കേതിക വിദ്യയ്ക്ക് അനുയോജ്യമായ രീതിയിൽ തന്നെയായിരിക്കണം എന്നതാണ് പ്രധാനം.

സഹായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. ഡോ. കെ.എം.പ്രഭാകര വാര്യർ, മലയാളം മാറ്റവും വളർച്ചയും, 2004 വള്ളത്തോൾ വിദ്യാപീഠം.

2. ഡോ.എസ്.ജെ.മംഗലം പ്രാചീന ഭാരതീയ ലിപിശാസ്ത്രവും മലയാള ലിപിയുടെ വികാസവും, 1997, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.

3. ഏ.ആ.രാജരാജവർമ്മ, കേരളപാണിനീയം, 2000, ഡി.സി.ബുക്സ്.

4. കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റൂട്ട്, മലയാളം അച്ചടിയും എഴുത്തും 2004.

5. ഡോ. പ്രബോധചന്ദ്രൻ നായർ, സ്വനവിജ്ഞാനം, 1980, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്

6. ജോൺ കുന്നപ്പള്ളി, ശബ്ദ സൗഭഗം, 1975

7. ഡോ.എസ്.വി.വേണുഗോപാലൻ നായർ മലയാള ഭാഷാ ചരിത്രം 2000, മാളുബൻ പബ്ലിക്കേഷൻസ്.

8. ഡോ.ഇ.വി.എൻ.നമ്പൂതിരി, 2000, ഭാഷാ ശാസ്ത്ര പ്രവേശിക, കേരള സർവകലാശാല